

ת"ד 7230/04/20 - מדינת ישראל נגד יהודה כהן

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 7230-04-20 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהודה כהן

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ב-6.2.20 בשעה 09:30 או בסמוך, נהג הנאשם ברכב מסוג וולוו ברחוב סלמה מכון מזרח למערב בתל אביב, בעת נהיגתו הוא לא שמר מרחק מספיק כדי למנוע תאונה מרכב אחר מסוג יונדאי בצבע לבן שהיה לפניו בדרך, עליו נהג מר אולג פאין. כתוצאה מההתנגשות אותה גרם הנאשם, נהדף הרכב של אולג לעבר רכב אחר מסוג יונדאי בצבע תכלת שהיה לפניו, בו נהגה גב' שמואל אוקנין. כתוצאה מאופן נהיגת הנאשם כמתואר, נגרמו חבלות בגוף וברכוש.

התביעה מייחסת לנאשם עבירות לפי תקנה 144א(3) לתקנות התעבורה, אי שמירת מרחק בניגוד לתקנה 49 לתקנות התעבורה, נהיגה לא זהירה בניגוד לתקנה 21ג לתקנות התעבורה והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21ב(2) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד הנהג אולג פאין על אשר התרחש בעת האירוע. לפי עדותו הוא ואשתו נסעו ברחוב סלמה לכיוון מערב, כאשר כוונתם הכללית הייתה להגיע מלון הילטון בעיר. התנועה במקום הייתה כבדה והתנהלה באיטיות. בשלב מסוים הנאשם שנהג ברכב הוולוו, ניסה להיכנס מרחוב צדדי לתוך רחוב סלמה, ולמעשה "להדחף" לפניו בדרך. העד לא אפשר לנאשם להיכנס לפניו בדרך, וכך בשל תנאי הדרך הצפופים. אז יצא הנאשם מרכבו, בהתקף זעם ניגש לרכב העד, וניסה לפתוח את הדלת שלצד הנוסעת, אשתו, ללא הצלחה. דלתות הרכב היו נעולות, הנאשם היכה

בדפנות הרכב תוך שהוא יורק על חלון דלת הרכב. העד אולג הבין כי הנאשם נמצא בהתקף זעם לכן הוא ביקש לעזוב את המקום במהירות וללא הצלחה מרובה, בשל תנאי זרימת התנועה כמתואר. "ניסיתי להמלט מהמקום כדי להציל את עצמי ואת אשתי". בהמשך הוא הצליח להתקדם 30-40 מטר, או אזהוא הבחין כך:

"אז ראיתי שהרכב טס אליי במהירות רבה ונכנס בכול הכוח מאחור באוטו שלי והדף אותי לרכב שהיה לפניי, הרכב שהיה מלפניי הייתה אישה בהריון בחודש תשיעי, פגעתי ברכב שלה".

מיד לאחר ההתנגשות רכב הנאשם ברח מהמקום תוך שהוא עקף את כלי הרכב העומדים והניזוקים מצד ימין. בהמשך הדרך בשל תנאי הדרך, נאלץ רכב הנאשם להאט את מהירות נסיעתו וממציב זה הצליח העד לרשום את מספר הרישוי של הרכב הפוגע. הוא דווח למשטרה את שהתרחש וביקש את התערבותם.

כתוצאה מהתאונה המתוארת הוא סובל מכאבים רבים בצוואר, ועד למועד מתן העדות בבית המשפט כבר עבר 49 טיפולי פיזיותרפיה. לצד עדותו הגיש העד תעודה רפואית מיום אירוע התאונה, (ת/4), ולפיה לעד סחרחורת, נפיחות באזור הצוואר האחורי ובגב העליון, הגבלה בתנועות הצוואר, וכאבים.

העדה ליאת שמואל אוקנין העידה כי היא נהגה ברכבה ברחוב סלמה, מהירות נסיעתה הייתה נמוכה מאד. האזור כולו היה פקוק. טרם התאונה היא הבחינה בשני נהגים שעמדו ורבו ביניהם ובמקום בו יש כביש צולב הנכנס לרחוב סלמה. היא חלפה על פניהם. לאחר שניות היא הרגישה מכה חזקה מאוד ברכבה מאחור. אותה עת הייתה בחודש השמיני להריונה, הגיע אמבולנס ופינו אותה בו במקום לבית החולים. הוגשה תעודה רפואית (ת/5), לפי התעודה היא הייתה מאושפזת יומיים בבית החולים איכילוב.

השוטר סאלח סעד העיד כי בשעה 09:42 הוא קיבל אירוע לפיו רכב וולוו שהיה מעורב בתאונת דרכים ונמלט מהמקום. הוא פגש את הנהג המעורב פאין אולג וזה תיאר בפניו את דרך התרחשות התאונה בה הוא נפגע מרכב הוולוו שנסע מאחוריו ו בשל החבטה שספג הוא התנגש ברכב שלפניו בו נהגה ליאת אוקנין. השוטר בירר פרטי נהג הוולוו לפי מספר הרישוי שהיה ברשותו, ונשלח צוות לאתרו בביתו ללא הצלחה. השוטר צילם את הרכבים המעורבים בתאונה שמצא במקום בעזרת מצלמת הגוף (ת/10).

השוטר בוריס וולפסון הוא בוחן התנועה שיצא למקום האירוע והכין את דו"ח הבוחן (ת/19). הוא צילם את הנזקים שנגרמו לרכבים המעורבים, ערך סקיצה של כוון נסיעת כלי הרכב המעורבים באירוע, צילם את הרחוב בכוון כניסת הנאשם לתוך רחוב סלמה, כאשר בכוון נסיעת רכב הנאשם ברחוב תרצה ולפני הכניסה לרחוב סלמה היו מוצבים שני

תמרוי "אין כניסה" (ראה תצלום מס' 8 בת/4). תמרוי האוסרים את הכניסה לרחוב סלמה מרחוב תרצה. לצד גבית עדותו של הנאשם תחת אזהרה, ת/1, ת/2, ת/3.

השוטר גוטני רמי העיד כאשר עדותו נשענת על אשר רשם בת/8. הוא הגיע לזירת האירוע, שמע את גרסת אשתו של איגור אולג פאין, כמו כן ניסה לתחקר את הנהגת שבהריון, שנסעה לפני איגור אלא שללא הצלחה מאחר שהיתה בטיפול רפואי ופונתה לאיכלוב.

השוטר אבנט וורקו העיד כאשר עדותו נשענת על מסמך ת/7. ולפי הם ביצעו סריקות למצוא את הוולוו הפוגע ללא הצלחה.

השוטרים גולדרינג ודניאל מנסור הגיעו למקום האירוע ומאוחר יותר לביתו של הנאשם בניסיון לאתרו, ללא הצלחה.

הנאשם העיד להגנתו. גרסתו שונה לחלוטין מגרסת העד אולג. הוא אכן מאשר כי הוא הגיע מרחוב צדדי לתוך רחוב סלמה ולפי דבריו:

"כול מה שאמרתי במשטרה זה נכון. האירוע התרחש ביום חורפי תחילת ינואר נדמה לי, מרחוב צדדי לא זוכר את שמו, רחוב קטן שמתנקז לסלמה הגיע רכב, ניסה להיכנס לתוך הנתיב של סלמה, לא היה באפשרותי לתת לו, הוא התחיל לעשות לי תנועות עם הידיים, מה יש לך משהו כזה, לא התייחסתי, אליו כול כך והמשכתי לנסוע בתוך סלמה, שמעתי שמישהו נכנס בי מאחורה לא העליתי בדעתי שזה קשור לאותו אירוע שלא נתתי לו להיכנס, חשבתי מישהו לא שם לב בתום לב, הבחנתי אחר כך, הבנתי שזה אותו אחד שלא נתתי לו כביכול לטענתו להשתלב בכביש. ירדתי מהרכב שאלתי את החברה אם הם רוצים להחליף פרטים כולל הבחור שדפק אותי כי ראיתי שלא נגרם לי נזק, לא הבחנתי בנזק בכלל, אבל אמרתי אם מישהו רוצה להחליף פרטים בוא נעמוד...אחרי שהוא דפק אותי הרכב שלי פגע ברכב שנסע לפני שנהגה בו בחורה לא זוכר את שמה, אמרתי לה אני מקווה שלא קרה לך כלום, אמרה הכול בסדר, יצאו אנשים לראות אם מישהו נפגע רצו להביא סיוע גם לי אמרתי אני בסדר ואמרתי להם אם מישהו רוצה להחליף פרטים שיבוא אחרי הרמזור"

אף אחד לא הגיע להחליף פרטים הגם שהמתין 5 דקות לשווא. בהמשך, כאשר הגיע לביתו אשתו הודיעה לו כי התקשרו מהמשטרה וביקשו כי יגיע לתחנה בחולון, כאשר הגיע לחולון הפנו אותו לתחנה בסלמה, לבוחן התנועה וולפסון.

דין

מדובר בגרסאות מנוגדות, שאינן מתיישבות אחת עם האחרת - בשום שלב. לאחר שמיעת העדויות והראיות (תצלומים) כולן, בחינת הגרסאות ההפוכות, זו של אולג המתלונן וזו של הנאשם, אני מקבל באופן מלא את גרסתו של העד אולג כנכונה הגיונית וקוהרנטית, אני קובע כי גרסתו של הנאשם היא הגרסה שאינה אמת. כאן המקום להדגיש כי גרסתו של הנאשם בבית המשפט סותרת את גרסתו שלו בהודעותיו שם תחת אזהרה, שם אישר כי הוא הגיע לרחוב סלמה מהרחוב הצדדי, בעוד בבית המשפט הוא העיד כי המעורב הוא זה שהגיע מהרחוב הצדדי. הנאשם בהתנהגותו הכללית, בבריחתו מהמקום מבלי להשאיר פרטים, התנהג מתוך תחושת אשמה והידיעה כי האשמה לגרם התאונה בו.

אני מקבל את חוות דעתו של בוחן התנועה וולפסון, אשר בחן את מפת הנזקים שמצא אצל הרכבים המעורבים באירוע ביום המקרה, ולפי חוות דעתו המקצועית רכב הנאשם הוא זה שהתנגש מאחור ברכבו של אולג המתלונן, ורכבו נהדף קדימה לרכבה של הנהגת ליאת אוקנין וגרם לנזקים שנמצאו ברכבים כאמור. ובלשונו:

"1. את הזירה מצאתי כפי שציינתי בתרשים ובצילומים שערכתי.

2. על פי חומר החקירה ניתן לקבוע כי התאונה התרחשה על דרך סלמה למערב סמוך לצומת עם רחוב תרצה.

3. על פי חומר החקירה ניתן להסיק כי רכב א' (רכב הנאשם י.ו.) יצא מרחוב תרצה, חד סטרי, בניגוד לתנועה ופנה ימינה למערב דרך סלמה.

4. לפי גרסאות 3 המעורבים מרכבי היונדאי, רכבים ב' + ג' ניתן להסיק כי היה מגע בין חזית רכב ב' יונדאי לבן לאחור, רכב ג' יונדאי תכלת. **מה שמתיישב עם וידאו מצלמת גוף של השוטר שהגיע לזירה לפיו נראה כי רכב ב' צמוד עם חזיתו לאחור רכב ג'.** (הדגש שלי י.ו.) דהיינו, רכבו של אולג צמוד לרכבה של הנהגת, ולאחר שהנאשם ברח מהמקום.

5. בהמשך למסקנה הקודמת, אני שולל את גרסתו של נהג א', וקובע כי רכב א' פגע עם חזיתו באחור רכב ב' והדף אותו, את רכב ב', לעבר רכב ג'."

סוף דבר בהישעני על עדותו של העד אולג, לו אני מאמין, וחוות דעתו של בוחן התנועה וולפסון ומסקנותיו - שלא נסתרו, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

-

ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"א, 29 יוני 2021, במעמד הצדדים